Ч. 208. Пятниця 30 (17) вересня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Посол Герольд про ситуацию.

**На зборах в Пардубицях промовляв др. Герольд про теперішне положене і між иншим так сказав:**

Нема що запиратись, що у віденьскім парляменті панують сумні відносини, та що ческа обструкция всьо знесилює. Але ся обструкция не єсть нічим иншим, як природним наслідком німецкої обструкциї. В цілім публичнім і законодатнім житю рішала до тепер не користь держави, але воля німецкої меншости і сій волі було підчинене всьо, що стояло в звязи з заведенем законодатства. То діяло ся мимо всякого противленя, мимо всяких протестів ческого народа.

Не можна заперечити, що держава находить ся в дуже сумнім положеню, що стан політичних діл вздержує всякий поступ, всякий розвій в культурнім і економічнім напрямку і так довго буде спиняти, доки не найде ся сильна і могутна рука, яка дальший розвій квестий пересуне поза мертву точку безпідставного німецкого „veto“ та подасть свобідне місце на повний розвій усіх народів держави. Поновне заведенє внутрішного, ческого язика урядового і основане ческого унїверситету в Моравї не єсть певно таким жаданєм, якого не могло би сповнити правительство без нарушеня прав когось другого. Коли би правительство не сповнило тих обох жадань з яких небудь, немов то річевих причин, то та відмова була би вправдї також безправною, однак она не признавала би бодай небезпечної засади, на якій опирає ся цїла теперішня система правительства: іменно засада, що без призволеня Нїмцїв ті жаданя мусять остати несповненими. З нагоди отвореня славяньских паралельних кляс на Шлезку признали ся Нїмцї самі до сеї засади, заявляючи, що не річевий зміст сего зарядженя провокує їх, але іменно ся притока, що правительство поступило без призволеня Нїмцїв. Підчас галицкої подорожи віддалав др. Кербер публично всяку односторонну національну концесию і заявив дальше, що буде беріг національного посїданя Нїмцїв.

Причини ситуациї в державі лежать не тілько в ческій обструкциї, але в наведеній засаді правительства. Колиж залежить кому на поправі ситуациї, то він мусить старатись забити жерело того зла. На місце тої засади мусять закон прийти до значіня, який в національних справах зрівнав всї народи, а парляментам і законодатним тїлам мусить бути дана можність, щоби і в національних справах були в силї направити кривду. Допервa тодї можна говорити про уздоровлене ситуациї. Без того рішучого кроку буде гниль тревати дальше. Бо навіть колиб тепер Чехи відступили від обструкциї, виринула би ся криза ще острійше при найблизшій національній квестиї. Бож то вже нинї могло стати ясним кождому, що ческий нарід нїколи не знесе вже кураторії якогось другого народа над собою. Ческий нарід рішений за всяку цїну і всїма средствами бороти ся против тої політичної засади, після якої Чехи мають в сїй державі жити житєм підвластного народа, якого право має ограничати ся тим, що спаде зі стола єго богатшого брата. Тож всякий пійме, що ческа обструкция була і єсть тілько тактикою, яка після узнаня послів може бути змінена в інтересї народу, але що в зміні сеї тактики не лежить розвязане теперішної кризи і що тому ческий нарід і ческі посли мусять так довго витревати в рішучій борбі, як довго істнують причини сего їх становиска.

Чехи знають дуже добре, що так державна рада, як і ческий сойм могли би успішно приняти ся задля усуненя пануючих економічних недогідностий. Ті економічні потреби склонять Чехів, щоби в ческім соймі відвести Нїмцїв від їх легкодушної обструкциї. Німецка обструкция є средством вимушеня. Певно Чехи радо бачили би з ріжних причин, щоби ческий

3)

## Росийско-японьска війна від її початку аж до битви під Ляояном.

*(Написав К. Вербин).*

(Дальше).

3. Зірване дипльоматичних відносин. — Де поділа ся послїдна росийска відповідь?

Коли вже зміст росийської відповіди з дня 6 січня с. р. був рішучо некористний для Японії, то її тон, як ми то вже виказали, був того рода, що японьске правительство могло зовсїм справедливо почути ся ним оскорблене. Що так мусїло бути в самім дїлї, виходить з японьскої відповіди даної дня 13 січня. Японьске правительство відплатило ся такою самою монетою, бо лиш обернуло росийску відповідь і сказало, що оно що до точок 5 і 6 обстає при своїм становищи а що до Манджуриї жадає признаня земельної ненарушимости Хіни в Манджуриї. Крім того ще жадає Японія, щоби Росия признала, що Корея і її побереже лежать поза кругом росийских інтересів. Як видимо, обі відповіди, росийска з 6 січня і японьска з 13 січня прибрали вже були острий тон перепалки. Політична ситуация межи Росиєю а Японією вже була заострила ся.

Росия тепер своїм звичаєм знову мовчала і проволїкала відповідь а японьский посол в Петербурзі як і давнїйше робив всїлякі заходи, щоби спонукати росийске правительство до відповіди; однакож все надармо, він не міг навіть допросити ся того, щоби росийске правительство визначило реченець, коли дасть відповідь. Японьскому правительству не ставало вже терпцю, а коли відповідь все ще не надходила, наступило дня 5 лютого с. р. зірване дипльоматичних зносин. Японьский посол в Петербурзі відповідно до одержаної від свого правительства інструкциї передав росийскому міністрови справ внутрішних ґр. Ламсдорфови ноту слїдуючого змісту:

„Позаяк японьске правительство уважає независимість і земельну ненарушимість Кореї яко безвзглядно важну для безпечности і спокою для свого власного краю, то японьске правительство не може байдужно придивляти ся якомусь поступованю, котре стремить до того, щоби положене в Кореї зробити непевним. Росийске правительство відкидало японьскі проєкти що до Кореї одні за другими через то, що робило такі зміни, котрі годі було приняти, а Японія уважала їх приняте за конечне для независимости і земельної ненарушимости Кореї і для забезпеченя інтересів, які она має на тім півострові. Се поступоване росийского правительства було сполучене ще й з тим, що росийске правительство не хотїло з'обовязати ся що до признаня земельної ненарушимости Хіни в Манджуриї, котра була поважно загрожена. Постійна окупация сеї провінциї Росиєю, мимо договорів з Хіною і мимо даного приреченя другим інтересованим державам, спонукала японьске правительство взяти поважно під розвагу, які треба поробити способи самообороним в виду того, що Росия проволїкає розпочаті переговори, хоч до того нема нїяких розумних причин і в виду оживленої дїяльности росийского войска і маринарки, що якось трудно погодити з зовсїм мирними цїлями.

„В розпочатих переговорах показало японьске правительство такий степень умірности, що після єго погляду може бути достаточним доказом єго льояльного змаганя, щоби з відносин Росиї до Японії усунути всяку причину якогось непорозуміня в будучности. Але що оно в своїх заходах не знаходить нїякого вигляду на то, щоби довести Росию до приступленя до єго умірних і безкористних предложень або яких небудь предложень, по котрих можна би сподївати ся установленя тревалого мира у всхідній Азиї, то японьске правительство не може нїчого иншого зробити як лиш закінчити теперішні безхосенні переговори. Японія вибираючи собі сю дорогу, застерігає собі право взяти ся до независимого поступованя, як то буде уважати за найлїпше, як для укріпленя і оборони загроженого становища Японії так і для охорони та віддержаня права і законного інтересу“.

Рівночасно з тою нотою подав японьский посол ще й слїдуюче повідомлене: Позаяк японьске правительство ужило надармо всїх средств помиреня в тім намірі, щоби усунути всяку причину запутаних в будучности і по-

сойм працював. І певно, що они помагали би з усїх сил, коли-б тілько була дана можність до сего. Але також і се бажане має свою границю: полїтична честь Чехів і небезпечність нїмецкого veto. Нїмцї бажають розвязаня ческого сойму, а відтак при помочи правительства утвореня більшости, яка стала би податнїйшою для сего veta. А коли каже ся Чехам, щоби они самі шукали виходу, то бесїдник може запевнити, що они певно не відтягнули би ся від сего шуканя, коли-б були дані до сего загальні услівя, які управнювали би до припущеня, що нові дороги лїпші. Але правлячі круги мусять шукати передовсїм дороги до серця. Тому можна числити тілько на їх розум, а не на їх знеохоту, або боязнь. І они не будуть вели полїтики боязни, напротив: в данїй хвилї они мусять згадати на те, що ческий нарід має безперечно історичну місию, за яку жертвував вже нераз стілько богато крови. Чехи мусять задокументувати, що не боять ся анї голодованя, анї переслїдованя. Анї такі, анї жадні инші докази неласки не зможуть відвести їх від твердого рішеня, щоби витревати у завзятій борбі. Др. Герольд заключив: Примушені до борби, не можемо опускати рук і приймати услівій противника, який ще нас не побідив. Сьвідомість, що заступаємо справедливу справу, мусить нас злучити, скріпити та ободрити, щоби ми довели до кінця борбу, сю накинену борбу за нашу справедливу справу. Она мусить довести до побіди!

## Новинки.

*Львів дня 29-го вересня 1904.*

— **Впреосьв. Митрополит** Андрей Шептицкий вернув в понедїлок дня 26 с. м. до Львова. Вскорі вийде Митрополит на візитацию підгірских деканатів, а іменно долиньского, перегиньского і других сусїдних. По візитациї наміряє Впреосьв. Митрополит відправити паломництво до Єрусалиму.

— **Соймова канцелярия** оповіщує, що білети на перше засїдане сойму, назначене на день 30 с. м. видають ся від дня 28 с. м. від години 11—12 в полудне, а на слїдуючі засїданя кождого дня попереджаючого засїдане від години 6-ої до 7-ої вечером.

— **Італїяньский правничий видїл** заложено в Інсбруцї, а дотичне розпоряджене появило ся онагди в Wiener Ztg. Він буде містити ся в окремім будинку і буде мати свого самостійного декана, що буде заразом ректором. Лише промоциї на докторів права будуть відбувати ся в нїмецкім унїверситетї. Правничий видїл буде почином до заснованя першого унїверситету італїяньского в Австриї.

— **Проґрама викладів** рільничо-економічних для сьвященників: I) Виклади, дотикаючі справ суспільно-економічних. 1. Загальний образ економічно-господарских відносин наших дрібних господарств, др. М. Коцюба. 2. Парцеляция, о. Тит. Войнаровский з Балинець. 3. Комасация, о. С. Онишкевич з Хишевич. 4. Меліорациї, інжінер Вид. краєвого А. Корнеля. 5. Каси позичкові, І. Петрушевич. 6. Крамницї, І. Петрушевич. 7. Спілки молочарскі, А. Гарасевич. — II) Виклади обнимаючі найважнїйші справи господарства сїльского. 1. Найважнїйші точки з заряду господарского в приміненю до господарств сьвященників, о. А. Глодзиньский. 2. Штучні навози, їх торговля і контроля, о. І. Раковский. Кореферент зі Спілки для господарства і торговлї в Перемишли. 3. Значінє сіножатий і їх управа, о. І. Раковский. 4. Знаряди господарскі. Тема до дискусиї вільної. 5. Годівля товару, найважнїйші точки тої галузи в приміненю до наших відносин в дрібних господарствах, др. М. Коцюба. 6. Годівля дробу, о. А. Паславский з Ярослава. 7. Пасїчництво. Практичні вказівки тої галузи, о. Н. Михалевич з Чернелева руского. 8. Садівництво і огородництво. Найважнїйші питаня, о. А. Глодзиньский. Призначений час буде використаний в той спосіб, що перед полуднем будуть відбувати ся виклади теоретичні а пополудни дискусиї на тему виголошених викладів. Редакция „Економіста“ просить сподїваних участників, щоби до дискусиї зволили зібрати найбільше фактів з практичного господарства і нашого житя суспільно-економічного, а тодї дискусиї стануть найцїннїйшим доповненєм теоретичних викладів. Початок викладів дня 28 вересня точно о 10 годинї рано. Виклади безплатні, поміщене дістають всї участники безплатно в рускій духовній семинариї — де відбувають ся виклади. Харч дістає ся в семинарицкій кухни за замовленем і відповідною оплатою. Участь в викладах беруть сьвященики зі всїх 3 диецезий, а яко гостї всї ті особи, що занимають ся справами економічно-господарскими.

— **Вимордоване місионарів.** Нїмецкі часописи доносять про вимордуване місионарів і монахинь місиї чина сьв. Павла на острові Нова Ґвінея в Австралїї: Оден із слуг місиї, папуас, хотів оженити ся другий раз, однак настоятель о. Рахер не позволив на те. Тодї папуас повернув до свого села, замордував першу жінку і з другою повернув до місиї. О. Рахер довідавши ся о тім, велїв єго зловити і укарати. Укараний поприсяг кроваву месть. Підмовив мешканцїв села, а ті напали місию і вимордували 5 сьвящеників та 5 монахинь. О. Рахер був родом з Бавариї, чотири инші з Голяндиї. З 5 монахинь 4 були народности нїмецкої, одна, сестра Ангела, була — як доносить Berl. Tagblatt — Полька, бувша учителька родом з Залїщик.

— **Везувій вибухає.** Метеорольоґічна стация на Везувію доносить, що вулькан проявляє в послїднім часї живу дїяльність. Здає ся, що стїни гори грозять заваленєм в кратер, з котрого добуває ся заєдно дощ з попелу. В місцевости Атріо дель Кавалльо потворили ся малі кратери, що викидають ляву на 150 метрів високо. Великий вершок попукав так сильно, що сильнїйший вибух може легко єго розсадити.

**† Померли:** о. Володимир Мартинків, парох і декан в Сколїм, дня 24 с. м. в 53-ім роцї житя, а 28-ім сьвященьства, в Гориции, в купелевім заведеню для сьвящеників; — о. Антін Яницкий, найстарший сьвященик пряшівскої епархії, в 89 роцї житя, а 66-ім сьвященьства.

— **Позір!** Товариство „Сокіл“, котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в

---

заяк оно було того погляду, що Росия не узгляднить, як годить ся, оправдані жаданя предложені в інтересї тревалого мира на Всходї, то оно рішило ся зірвати дипльоматичні відносини, котрі з наведеної причини не мають вже нїякої вартости. Куріно подав дальше до відомости, що він відповідно до одержаних від свого правительства інструкций виїде в найкоротшім часї з цїлим персоналом посольства з Петербурга.

В три днї по зірваню дипльоматичних відносин розпочали ся перші кроки воєнні без формального виповідженя війни. В ночи з 8 на 9 лютого відбув ся перший атак японьскої фльоти на российску фльоту під Порт Артуром а дня 9 лютого відбула ся морска битва японьскої фльоти з российскими кораблями „Варяґ“ і „Кореєц“ під Чемульпо в Кореї. Історию сего першого початку воєнної акциї лишаємо за для удержаня цїлости на пізнїйше, а насамперед розкажемо тут конець дипльоматичної акциї.

Насуває ся тепер питане, що могло безпосередно спонукати Японцїв до зірваня дипльоматичних відносин і до так скорого розпочатя війни. Не може, здає ся, бути й сумніву, що Японцям розходило ся передовсїм о то, щоби Росиян заскочити о скілько можна неприготовлених. Японьскі полїтики, здаєсь, зміркували, що тепер ще найдогіднїйша пора виступити збройно против Росиї, бо ще кілька місяцїв а найдальше рік, два Росия готова би була так скріпити своє положене на далекім Всходї, що мала Японїя не могла би вже й думати о якійсь воєнній акциї. До того була ще й та добра нагода, що Анґлїя і Сполучені Держави північної Америки стояли по сторонї Японїї. В перших початках війни говорено навіть зовсїм отверто, що то Анґлїя підсунула Японїю, щоби звязати Росиї руки і тим лекше дїлати в Тибетї. Российскі ґазети писали о тім навіть зовсїм отверто і виступали навіть ворожо против Анґлїї. Погляд сей єсть однакож хибний, бо Анґлїйцї розпочали були похід до Тибету ще тодї, коли навіть не можна було погадати, що межи Росиєю а Японїєю прийде до війни. Може бути, що Анґлїя додавала охоти Японцям, видячи, на що заносить ся, але безпосередні причини, що перли Японїю до скорого дїланя, виходили таки з Росиї.

Нинї ще не вияснена річ, яку ролю грала Росия в послїдних часах в Кореї, але то здає ся бути певним, що она лагодила ся там до дальшого забору. Легкий спосіб, в який набула она Манджурию, додавав їй охоти і до дальшої заборчої полїтики. З Корейцями було легке дїло; они так як би вже й сидїли в российскій кишени. Знайшли ся підприємцї, що зложили товариство акцийне, котре мало вирубувати лїси в Кореї і мабуть мали вже концесию від корейского правительства. Российский посол в Сеули, Павлов, умів добре ходити коло дїла і позискав був собі корейске правительство. Лиш Японїя стояла тут на перешкодї і з нею треба було числити ся. Росия однакож думала, що легко дасть собі з ними раду; треба лиш було на єї погляд виступити з трохи більшою силою. Душею тої заборчої полїтики був Алексїєв, котрий мав у царя велику ласку. Коли же Японїя, видячи, на що заносить ся, виступила з своїми жаданями, Росия почала поволи зброїти ся на далекім Всходї. Одно лиш впадає в очи: Росия або не знала правдивого стану річи в Японїї і японьскої воєнної сили, або уважаючи Японцїв за звичайних Азиятів, брала їх собі легко. Зброєня Росиї вели ся поволи, що впрочім і не дивно може, коли зважити, що то далекі сьвіти, і що Росия не могла від разу слати великої маси войска на далекий Всхід, коли не хотїла заалярмувати весь сьвіт.

Все робило ся тихцем, а то тим більше, що в самім Петербурзї не дуже одушевляли ся новою акциєю. Головна акция вела ся у Владивостоцї, взглядно в Порт Артурі, резиденциї Алексїєва. Японьский посол в Петербурзї, Куріно, так представляє полїтичний стан перед війною: Межи Петербургом а Владивостоком була велика ріжниця. Над Невою хотїли мира. Але там на горі збирали кораблї, стягали войско, словом робили все, що звичайно робить той, котрий лагодить ся до воєнних подій. Цар Николай був також мирно успособлений і у всїх критичних хвилях старав ся удержати собі назву князя мира. Я переконаний, що й вся властива Росия бажала честно мира, але були люди, що перли до війни. В Петербурзї не видїли того, що лагодило ся в наших сторонах і як там ширшав воєнний настрій. Але мої земляки видїли ті приготовленя, які робили ся в їх сусїдстві. То не могло позістати без впливу на настрій в Японїї.

Фактом єсть, що Росия ще далеко перед війною, навіть ще перед тим, як Японцї виступили з своїми жаданями, зброїла ся на Всходї. Чорноморска фльота перевозила тихцем войско без мундурів і зброї на далекий Всхід, а сибірскою зелїзницею нїби лиш для проби перевожено цїлі полки войска з европейскої Росиї. А вже найлїпшим доказом того, що Росия дійстно зброїла ся на далекім Всходї, єсть той факт, що в Порт Артурі стояла готова цїла воєнна фльота, друга у Владивостоцї, а в Чемульпо підчас вибуху війни були два воєнні кораблї. Коли же в виду того Японцї зробили перший крок до війни, то не можна їм того за зле брати; они зробили так, як в данім случаю була би зробила й кожда европейска держава. Дарма, що они не хотїли дати ся заскочити і взяти за лоб як инші Азияти в таких случаях.

По зірваню дипльоматичних відносин і по першім атаку Японцїв на Порт Артур появив ся в „Петерб. Вестнику“ слїдуючий комунїкат российского правительства:

„Минувшого року звернув ся був кабінет в Токіо нїби то длятого, щоби завести рівновагу і кріпкий порядок над берегами Тихого океана до царского прави-

сім році фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл“ льоси в виді переписних листків в 10 родах по цїнї 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї“ у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї“ на провінциї як також в філїях „Сокола“ по більших містах. Кромі того видав „Сокіл“ на ту саму цїль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиера „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

# ТЕЛЄҐРАМИ.

**Берно** 29 вересня. На вчерашнім засїданю моравского сойму зібрані на ґалериї социялїсти устроїли демонстрацию, домагаючи ся безпосередного тайного загального голосованя. Маршалок велїв опорожнити ґалериї, а коли социялїсти не послухали, закрив засїданє.

**Гомбурґ** 29 вересня. Джолїтті виїздить нинї з Гомбурґа до Раконіджі в Италиї. Вчера по полудни відбув довшу конференцию з канцлером Більовом.

**Дрездно** 29 вересня. Стан здоровля короля саского дуже грізний. Недужий не приймає поживи і підупав дуже на силах.

**Петербург** 29 вересня. Ґенерал Куропаткин телєґрафував до царя дня 27 с. м.: Японьскі передні сторожи займають ті самі становища на всхід від зелїзницї як оногди. Часами атакують в малих відділах наші становища, однако уступають під напором кінноти. Передна сторожа відділу ґен. Самсонова забрала Японцям стадо худоби, при чім по стороні японьскій був ранений один вояк. Підофіцир Міщеев заатакував в ночи з 26 на 27 с. м. з відділом уральских козаків японьский табор коло Куанді. В таборі настала велика метушня. Патруля оренбурских козаків заманила дня 26 с. м. пів шкадрони Японцїв в засїдку і нагле їх напала. Японцї уступили з великими стратами. Козаки забрали кілька коний.

**Петербург** 29 вересня. „Біржевия Ведомости“ одержали від свого кореспондента в Чіфу вість, що японьскі донесеня в справі Порт Артура не повинні мати ніякої віри. Ті донесеня обчислені лиш на те, аби улекшити затягненє нової позички.

**Петербург** 29 вересня. Цар виїхав вчера до Одеси і Тирасполя.

**Льондон** 29 вересня. Daily Chronicle доносить, що Порт-Артур боронить ся дуже завзято. Росийска залога сипле ночами сьвіжі окопи, які мусять здобувати Японцї, нападаючи на кріпость від всхідної сторони. Всьо то, що Японцї за дня знищать, Росияни направляють в ночи і в той спосіб задержують Японцїв в їх походї до внутрішних укріплень. Японцї здобули тілько послїдні укріпленя внішні на всхідній стороні і цїлком їх знищили. Стрілецкі рови японьскі підходять вже о кількасот метрів, до внутренних росийских фортів, але ще не суть так близько, аби японьска піхота могла понажити ся на послїдний атак.

**Льондон** 29 вересня. Daily Telegraph доносить з місцевости Сінмінтін, що Куропаткин мав одержати приказ з Петербурга, аби ставити Японцям опір під Мукденом. Длятого ладить ся він там до битви і будує не лише полеві окопи, але й форти. Росийска армія обсадила правий берег ріки Гун. Росияни одержують заедно підкріпленя. Сили Куропаткина мають рівняти ся японьским, котрі виносять около 300.000 людий. На півнїч від копалень вугля в Янтай відбувають ся кождого дня битви. Вісти, що надходять до Сінмінтін, кажуть, що Японцї ідуть цїлою силою на Мукден. В послїдних днях прибуло до Ляояну 35 000 сьвіжого японьского войска.

---

тельства з предложенєм, щоби перевести ревізию теперішних договорів з Кореєю. Росия згодила ся на то. На приказ царя, внаслїдок того, що в тім часї установлено намістництво на далекім Всходї, передано виготовленє проєкту нового порозуміня з Японією ґен. адютантови Алексіеви при участи росийского посла в Токіо, котрому поручено вести переговори з японьским правительством. Мимо того, що виміна гадок о сім предметї з кабінетом в Токіо одержала дружний характер, почали японьскі суспільні круги як також місцеві і заграничні ґазети (натяк очевидно на англійскі ґазети) всякими способами викликувати серед Японцїв военний настрій і доводити правительство до збройної борби з Росиєю.

Під впливом такого настрою почав кабінет в Токіо ставити в переговорах щораз більші і більші жаданя і робив рівночасно як найширші приготовленя, щоби зробити край готовим до війни. Всї ті обставини, розуміє ся, не могли нарушити спокою Росиї, однакож спонукали єї поробити і з своєї сторони відповідні розпорядженя для войска і маринарки. Мимо того Росия, бажаючи щиро удержати мир на далекім Всходї, звертала потрібну увагу на відзиви японьского кабінету, о скілько то дотыкали єї неосторожні права і інтереси, та заявила ся готовою на основі условий порозуміня признати Японії визначнїйше торговельне і економічне становище на корейскім півострові і право боронити то становище на случай непокоїв в сім краю своєю военною силою. Рівночасно однакож Росия, держачись строго засад своєї полїтики що до Кореї, котрої независимість і ненарушимість були запоручені попередними порозуміннями з Японією і угодами з другими державами, обставала: 1) при взаїмній і безусловній запоруцї тої засади, 2) при зобовязаню, щоби ніяка часть Кореї не була уживана до стратеґічних цїлий, бо допущенє такого дїланя зі сторони якоїсь заграничної держави противилось би засадї самостійности Кореї, 3) при бережению повної свободи плавби через корейский пролив.

„В тім дусї виготовлений проєкт не вдоволив японьске правительство, котре в своїх послїдних предложенях не лиш відкинуло принятє условий, але ще й рівночасно зачало при тім обставати, щоби в тім проєктї були міщені постанови, відносячі ся до справи манджурскої. Таких жадань Японії не можна було допустити. Справа положеня Росиї в Манджуриї дотикає передовсїм саму Хіну, а відтак також і всї держави, що мають свої торговельні інтереси в Хінї. Длятого царске правительство не виділо рішучо ніякої причини уміщати в окремім договорі з Японією в корейскій справі якісь постанови що до сторін занятих росийским войском. Царске правительство не противило ся при тім признати на час окупациї Манджуриї яко верховну власть хіньского цїсаря в Манджуриї, як і ті права, які там набули держави договорами з Хіною. О тім подано вже відповідні поясненя і чужим кабінетам.

„З огляду на то царске правительство, поручивши свому заступникови в Токіо передати свою відповідь на послїдні жаданя Японії, мало право сподївати ся, що кабінет в Токіо возьме значінє повисших пояснень під розвагу та буде умів оцїнити оказане бажане Росиї, що хоче осягнути мирне порозумінє з Японією. Замість того постановило японьске правительство, навіть не чекаючи відповіди, зірвати дипльоматичні переговори і встановити дипльоматичні відносини до Росиї. Царске правительство складаючи на Японію повну одвічальність за евентуальні наслїдки такого поступованя, буде вижидати розвою подій і при першій конечности вовьмесь до рішучах способів для охорони свого права та інтересів на далекім Всходї.“

(Дальше буде).

---

# Рух поїздів

**важний від 15 червня 1904.**

| посп. | особ | Приходять до Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·00 | З Кракова |
| | 6·10 | „ Іцкан, Делятина, Чорткова |
| | 7·30 | „ Рави руської, Сокаля |
| | 7·40 | „ Підволочиск, Бродів |
| | 7·45 | „ Лавочного, Хирова, Калуша |
| | 8·00 | „ Самбора, Хирова |
| | 8·10 | „ Станиславова, Жидачева, Потутор |
| | 8·20 | „ Яворова |
| | 8·55 | „ Кракова |
| | 10·02 | „ Стрия, Борислава |
| | 10·20 | „ Ряшева, Любачева |
| | 11·25 | „ Коломиї, Жидачева, Потутор |
| | 1·10 | „ Лавочного, Калуша, Хирова |
| 1·30 | | „ Кракова |
| 1·40 | | „ Іцкан, Калуша, Чорткова |
| 2·30 | | „ Підволочиск, Бродів, Гусятина |
| | 4·35 | „ Стрия, Хирова, Тухлї |
| | 4·45 | „ Яворова |
| | 5·03 | „ Белзця, Сокаля |
| | 5·30 | „ Підволочиск, Бродів |
| | 5·40 | „ Кракова |
| | 5·50 | „ Іцкан, Жидачева |
| | | **в ночи** |
| 8·40 | | З Кракова |
| | 9·10 | „ Іцкан, Чорткова, Потутор |
| | 9·50 | „ Кракова |
| | 10·00 | „ Самбора, Хирова |
| | 10·20 | „ Підволочиск, Бродів |
| | 10·40 | „ Лавочного, Хирова, Калуша |
| 12·20 | | „ Іцкан |
| 2·31 | | „ Кракова |
| | 3·25 | „ Тернополя, Грималова |

| посп. | особ. | Відходять зі Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·20 | До Іцкан, Жидачева, Потутор |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Бродів, Чорткова |
| | 6·45 | „ Лавочного, Борислава |
| | 6·50 | „ Яворова |
| 8·25 | | „ Кракова |
| | 8·35 | „ Кракова |
| | 9·10 | „ Лавочного, Хирова, Калуша |
| | 9·25 | „ Самбора, Хирова |
| | 10·35 | „ Тернополя, Потутор |
| | 10·45 | „ Черновець, Делятина |
| | 10·50 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| 1·55 | | „ Підволочиск, Бродів |
| 2·45 | | „ Іцкан, Потутор, Чорткова |
| 2·55 | | „ Кракова |
| | 3·05 | „ Стрия, Хирова, Тухлї |
| | 3·30 | „ Ряшева, Любачева, Хирова |
| | 3·40 | „ Самбора, Хирова |
| | 5·48 | „ Яворова |
| | 5·55 | „ Коломиї, Жидачева |
| | | **в ночи** |
| | 6·20 | До Кракова |
| | 6·40 | „ Лавочного, Хирова, Калуша |
| | 7·05 | „ Рави руської, Сокаля |
| | 9·00 | „ Підволочиск, Бродів |
| | 10·05 | „ Перемишля, Хирова |
| | 10·42 | „ Іцкан, Залїщик, Делятина |
| | 10·55 | „ Кракова |
| | 11·00 | „ Підволочиск, Бродів, Залїщик |
| | 11.05 | „ Стрия |
| 12·45 | 10·50 | „ Рави руської, Любачева (кождої недїлї) |
| 2·51 | | „ Кракова |
| | | „ Іцкан, Чорткова |
| | 4·10 | „ Кракова |

**ЗАМІТКА.** Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

---

**За редакцию відвічає: Адам Красовецкий**

# ОГОЛОШЕНЯ.



З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).